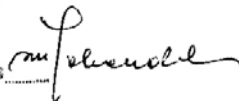

ОКРУЖНИ СУД
У ПОЖАРЕВЦУ

ПРИВЉЕНО

Дана 15. 03. 2002. 28

✓ K. 96/99-85

Кж. I 1955/00

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Евалда Грубера, председника већа, Љубомира Вучковића, Зорана Перовића, Драгомира Милојевића и Трајана Мађара, чланова већа, са саветником Ружицом Лазовић, записничарем, у кривичном поступку против оптуженог Бобана Петковића и др., због кривичног дела убиства из члана 47. став 2. тачка 6. Кривичног закона Републике Србије и др., решавајући о жалбама Окружној јавног тужиоца у Пожаревцу, браниоца оптуженог Ђорђа Симића, адвоката Радице Станић-Јефтић, из Пожаревца, браниоца оптуженог Бобана Петковића, адвоката Крсте Танасковића из Београда, изјављеним против пресуде Окружног суда у Пожаревцу, К. 96/99 од 19.7.2000. године, у седници већа одржаној сходно члану 371. Закона о кривичном поступку, у присуству браниоца оптуженог Бобана Петковића, адвоката Крсте Танасковића, дана 18.12.2001. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Уважавањем жалби Окружног јавног тужиоца у Пожаревцу, браниоца оптуженог Бобана Петковића и браниоца оптуженог Ђорђа Симића, а и по службеној дужности УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Пожаревцу К. 96/99 од 19.7.2000. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Пожаревцу, К. 96/99 од 19.7.2000. године, Бобан Петковић је оглашен кривим за два кривична дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије, па му је за кривично дело под један изреке побијане пресуде утврђена казна затвора у трајању од 3-три године, а за кривично дело под два изреке исте пресуде утврђена казна затвора у трајању од 4-четири године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4-четири године и 10-десет месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.5.1999. године до 19.7.2000. године, а на основу члана 64. Кривичног закона Савезне Републике Југославије оптуженом Бобану Петковићу је изречена и мера безбедности обавезног психијатриског лечења на слободи.

Истом пресудом је оптужени Ђорђе Симић оглашен кривим за кривично дело убиство у помагању из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 24. Кривичног закона Савезне Републике Југославије те осуђен на казну затвора у трајању од 1-једне године.

Оптужени су обавезани да плате све трошкове кривичног поступка, колико по трошковнику суда буду износили, солидарно, а на име судског паушала да плате суду износ од по 1.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Пожаревцу због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде

кривичног Закона и одлуке о казни, с предлогом да Врховни суд Србије као другостепени, укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац оптуженог Ђорђа Симића, изјавио је жалбу због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и због одлуке о казни, с предлогом да Врховни суд Србије побијану пресуду укине, и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да је преиначи тако што ће оптуженог Ђорђа Симића ослободити од оптужбе.

Против наведене пресуде у делу изреке под један жалбу је изјавио и бранилац оптуженог Бобана Петковића, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, с предлогом да се побијана пресуда у ожалбеном делу укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање. У жалби је истакнут захтев да оптужени и његов бранилац буду позвани на седницу већа Врховног суда у смислу члана 371. ЗКП.

Републички јавни тужилац Србије је у свом поднеску Ктж. 5/01 од 8.2.2001. године, предложио да Врховни суд Србије укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд Србије је у смислу члана 371. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије и оптуженог Бобана Петковића, а у присуству његовог браниоца, адвоката Крсте Танасковића, па је размотривши списе предмета, заједно са побијаном пресудом, по оцени жалбених навода и предлога, мишљења Републичког јавног тужиоца Србије датог у наведеном поднеску, нашао:

Жалбе су основане.

Побијана пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 364. став 1. тачка 11. ЗКП, јер нема разлога о одлучним чињеницама, а разлози о квалификацији кривичних дела за које је оптужени Бобан Петковић оглашен кривим су нејасни.

Наиме, из списка предмета произлази да је Окружни јавни тужилац у Пожаревцу поднео Окружном суду у Пожаревцу оптужницу (Кт. 118/99-108 од 12.11.1999. године), против оптуженог Бобана Петковића, због кривичног дела убиства из члана 47. став 2. тачка 6. Кривичног закона Републике Србије, а против оптуженог Ђорђа Симића, због кривичног дела убиства у помагању из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 24. Кривичног закона Савезне Републике Југославије.

Побијаном пресудом је, међутим, Бобан Петковић оглашен кривим за два кривична дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од од 4-четири године и 10-десет месеци, са образложењем да је Окружни јавни тужилац остао при поднетој оптужници у целости као и при предлогу да се оптужени огласе кривим за кривична дела за која се терете и осуде на одговарајуће казне затвора, све до завршетка главног претреса, када је предложио да се у конкретном случају примени одредба члана 12. став 2. КЗ СРЈ.

По налажењу Врховног суда није јасно зашто је првостепени суд на основу напред изнетог закључио да у конкретном случају нема битног елемента бића кривичног дела убиства из члана 47. став 2. тачка 6. ЗКП, умишљаја, обзиром да се одредбе члана 12. став 2. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, на које Јавни тужилац указао, не односе на умишљај, већ на урачунљивост, па је на тај начин овом пресудом повређен идентитет оптужнице и пресуде у односу на дело које је предмет оптужбе сходно члану 346. став 1. ЗКП.

Осим тога, првостепени суд је оптуженима ублажио казну испод законом прописаног минимума за кривична дела за које их је огласио кривим, а да при томе у резлозима пресуде није навео које то особито олакшавајуће околности указују да се и ублаженом казном може постићи сврха кажњавања из члана 33. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, (члан 42, 43. КЗ СРЈ).

По ставу Врховног суда, због наведених битних повреда одредаба кривичног поступка, утврђено чињенично стање се не може прихватити као правилно ни потпуно, па побијана пресуда не може опстати те је укинута на основу члана 385. став 1. Закона о кривичном поступку.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које је указано у овом решењу, у циљу правилне правне квалификације радњи извршења кривичног дела за које се терети оптужени Петковић, а нарочито ће поред осталих релевантних чињеница битних за потпуно и правилно утврђивање чињеничног стања, ценити питање виности на страни оба оптужена, те ће ценити да ли су се у конкретном случају стекла сва законска битна обележја кривичног дела убиства из члана 47. став 2. тачка 6. ЗКП, па ће у том смислу донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења, сходно члану 385. став 1. Закона о кривичном поступку.

Записничар,
Ружица Лазовић, с.р.

За председника већа-судија,
Љубомир Вучковић, с.р.

За тачност отправка

вс